

אף על פי פרק המישי כתובות

סא

עין משפט
נר מצוה

א מיי פכ"א מהלכות
פחות הל' יג סמג
לאון פט טושי"ע ארעי
סימן פט טושי"ע
ב מיי שם הל' יד
סמג שם טושי"ע
ארעי"ס פ סעיף א
וטעף י:
ג מיי' וסמג שם
טושי"ע ארעי"ס
פכ סעיף ג:
ד מיי' שם הל' ו סמג
שם טושי"ע ארעי"ס
פ סעיף ח:
ה מיי' שם הל' ג טור
ש"ע שם פט"ג ד ה
פ ה' ח מיי' פכ"א
מהל' אשות הל' ה
ומי פ"א מהל' אסורי
ביאה הל' יע סמג לאון
ק"מ טור ארעי"ס סימן פ
וטושי"ע י"ד סימן קל"ה
פני' י:
ז ט י ב מיי' פ"ו מהל'
בכרות הל' ז ומי
פ"ט מהל' בעדילי' ח
ביאה הל' יע סמג לאון
ק"מ טור ארעי"ס סימן פ
וטושי"ע י"ד סימן קל"ה
פני' י:
ח ט י ב מיי' פ"ו מהל'
בכרות הל' ז ומי
פ"ט מהל' בעדילי' ח
ביאה הל' יע סמג לאון
ק"מ טור ארעי"ס סימן פ
וטושי"ע י"ד סימן קל"ה
פני' י:

הבניסה לו שפחה אחת. קצת תימנה אם הוא זן אותה א"כ מה
מרווח הבעל דבליא עפשה היא היתה עושה הכל ולא
היה זן אלא אותה לצדה ועתה זן אותה ואת שפחמה:
ואחת שצמצמה לו משרה גרבי'. פירוש מלמדה לו ממנה שהיא
חייב ליתן לה כמו קופה של בשמים
ושאר דברים וזמנמה כל כך שיכול
לקנות מזה כמה שפחות רצונו מס
ויש גורסין שזמנמה לו משלו כלומר
שהוא עשיר שיכול לקנות הרבה
שפחות כפי צרכה:

אבל מווגת לו את הכוס ומצעת
לו המטה. והא דמתן שלט

אינה מלצת כחצתי צריס מכליתין
(דף טז): [דלף הוי כמו הלעת המטה
למתני':] מהלפא אשתא רביה
בידא דשמאלא. כמחזור ויטרי פי'
הרז ר' שמעיה שהיה נזהר רש"י
אפי' שלא ליתן מפתח מידו לידה
ומכאן אין ראייה דשאינו מווגת כוס
שהוא דבר של חיבה ואסורה אפילו
להציל דמפניו על השולחן אלא למר
מנחה ליה אפי' קיטול ולמר אפומא
דכוסא ומסדר אליהו דקמני גבי
ההוא עובדא דמימתי צפ"ק דשבת
(דף יג: וסס) צלדס אחד שקרא הרבה
ושנה הרבה כו' ששאל אליהו לאשתו
שמה הצלת לו את הפך שמה הצלת
לו את השמן ואמרה לו חס ושלום
אפי' צלדס קטנה לא נגע זי נמי
אין ראייה דמצטע לפרש דשלט על
הצלת הפך היה מקפיד אלא הכי
קאמר שמה צלדס צלדס הפך
לא נזרעה ונגע זין וכן משמע שהשיעמו
אפילו בצלדס קטנה לא נגע זי אכל
שלא הביאה לו לא קאמרה ומה
שפירש מחלפא ליה צידא דשמאלא
זימי בצונה דמשמע שיש להקל זימי
בצונה זימי נדונה וכן מצינו צפרק
קמא דשבת (סס) צההוא עובדא
שהצלתי לעיל דקאמר זימי נדומין
מחו אכלך זימי לצוניך מחו אכלך
נראה דהו רגילין לטבול אחר שצעה
לראיה כשפוסקת דלא אסירא
השמש אלא מדרבנן אכל זומן
הזה שאין רגילות לטבול עד אחר
שצעה נקיים אין חילוק זין ימי
נדות לימי לצון כדאמרין צמסמס
שבת (דף סד: תהיה צנדה
צהוייתה מהא עד שצנח צמים:
לא

ברי. צריאים: עיניו עיניהם גדולות: חניו. בעלי חן: כרפסא.
אפי"א: כוספדא. אליינדר"א זלע"ז: זערא דידה הוא. החלב רב
צדדיה ומצורה: דלא אורחה. אין דרך משפחמה להניק: צהריקאי.
צמקומי. ולי נראה ל' לשון חדיק קרן כלומר לשון פקדת מקוס צפקד
מקומי ובפגמי: אורחי. אורחים
המשמשים שבת או חדש: פרחי.
עוזרים לרכס. לפי שצמקוס שיש
זני צית רבים נוהגים להתארח
עוזרי דרך: הא שארא. כגון דברים
קטנים: שראויה להנכים. שהכניסה
נדוניא רבה ויש כדאי למציאה נדוניא
זו לקנות ממקמה שפחות להנכים
ולשמה: אכל מווגת לו כוס ומצעת
לו מטה. לפרוס מסן ולצדין דצר
שאינו טורח ומקום דמליי דמיצה
יניחו כדי שמתחבצ עליו. ולא דמי
למצעת דמתני' דהוי דבר של טורח.
וצפפיה הני לא כפי לה אלא חממים
השאלה ענה טובה להשניג זאת
בישראל: חוץ ממויגת כוס. כל שהוא
צברים של קירוב ומידה ומציאין
לדי הרגל דבר: מיחלפא ליה. זימי
ליבויה: אפי סדיא. מרחשומי:
אשרשיפא. ספסל: הכל משהין לפני
שמש. המשמש בטעודה ואוכלין
צמיו וסוהין מלהאכילו עד שיקומו
הקרואים: חוץ מצבר שמון כו'.
שמתאוה להם ומצטער: כקופס
סמו. פרוח חוק ומוס היום ממחרת
זו כ' חכים: מפשיא דארדי. מין
כמהין ופטרויות: אספספי. הייתי
מסוכן לחזוני צולמוס מחמת תלות
כרצוני: גרגליי. חמיכות דקות
ועגולות. רודיליש זלע"ז: סמרפא
דהנויפא. תמרה שמינה כמו קריב
לגזי דינאו ואידהן (שבושט דף מו:):
קיופא. קהיון שייס. אצור"א זלע"ז:
כל דאיס ליה ריחא או קיופא.
מזיק את מי שאוכלין לפניו ואינו
אוכל: חד ספי. מחליל את השמש
מכל מין ומין: וחד ספי ליה ממין
אחד. צתחלת טעודה לשובע ומשאר
המינין מששהו עד שיגמרו טעודתו:
קייס ספי. קודס שימן לפניו:
מחאר ספי. מכל מין ומין לאחר
שנתן לפניו ולפני האורחין: דקייס
ספי משפעו אליהו צהדיה. לפי
ששגנות לפניהן והוא רואה ומתאוה
אוגור. שם מלך פרס: אטורנגא
דמלנא. מושיע המנות לפני
השרים וצלשוני שנישקלאקו"ש:
דחוור

א) פ' בעלי זיו והדר עון
נעך זיו. פי' יסיע ונאס
כפירוש ראשית חממה,
ג) פ' בעלי זכר רחוק,
ג) פ' האיש רב שפאל,
ד) ויערובין נה. ושי"ג,
ה) לנעיל מת. א) ג' ג' ו
הערוך נעך נה. נהק
צהריקאי. א) ג' ג' ואמר.
ח) נעל ד. ט) ג' ג' ו
ואמר. א) נעי' היטב פטעי'
לקמן קה. ד"ה צהריקאי.
ז) ס"א צהרס. ט) מושיע
המוון לפני השרים כ"ל.
ש"ע.

תוספות ר"ד

אמר ר"פ ברוך לן ר"ה
ב"ח היא אומרת להניק
והוא אומר שלא להניק
שומעים לה דעצרא דידה
היא. הוא אומר להניק
והיא אומר שלא להניק
מהו כל היכא דלא
אורחא לה שומעים אורח
ולאו אורחא מא בחד
דידה אוליין או בתר
דידה אוליין. ופשיטנא ל'י'
עולה עמו ואניה וירדת.
אמר ר"ה והיא בעולה
בעל בעלותו של בעל
ולא בירדתו של בעל:
הכניסה לו שפחה א'
חגא ואתימא דמבי' לא
שהכניסה לו משכא אלא
כיון שראויה להכניס
אפי' שלא הכניסה פירוש
כיון שהכניסה לו כספים
לקנותה מקצתן. תניא
אחד שהכניסה לו א'
שמצאתה לו בתוך ביתו.
ארבע יושבת בקתרא.
ארי"ב ב"ח אמר ר"ה
אפי' שאמר ד' יושבת
בביתא אבל מווגת לו
את הכוס ומצעת לו
את המטה ומרחצת פניו
ידיו ורגליו (פי' הרב
שיאונו דומה הצעה זו
לצעה דמתני' והצעה
דמתני' מתפרש לקמן
המטה והכרים והכסות
ויש שם טורח יותר
אבל הצעה דהכא הוא
לפרוש חסדין על המטה
שהוא לקירוב ויחבה דומיא
דמיונת הכוס) וארי"ב
ארי"ב כל מלאכות שהאשה
עושה לבעלה נדה עושה
לבעלה חוץ מווגת
והצעת המטה והרחצת
פניו ידיו ורגליו: א"ר
והצעת המטה ל"א אלא
כפניו אבל שלא כפניו
מנחה ל' בה: מויגת הכוס.
דבתתו דשמואל מחלפא
ליה בידא דשמאלא דאבי
מנחה ל' אפומא דכובא
דרבא אבי סדיא דר"פ
אשרשיפא פי' המורה בימי
ליבויה וכן פי' ר"ח ז"ל
ואינו נ"ל דאטו קילי ימי
ליבוניה מימי נדונה ט"ס
שלא תטבול בכרת קיימא
ואורבה בימי ליבוניה
שכבר פסקה מראות יש
לה להתרחק יותר ויורה.
ומכאן מוכח שלא היו
אוכלין בשבתה חוליות.
והדיון נותן שמה טהרה
יכולין לעשות בחי' ט'
שהוא מטמאה בקברות:
וארי"ב ב"ח ארי"ב. הכל
משהין בפני משכ פני
מכשר ויין וארי"ב בשר
שמן ויין ישן אמר רבא
בשר שמן כל השנה ויין
ישן בתקופת תמוז. אמר

תורה אור השלם

- 1. וק"א אלהים אל
אבימלך בחלום הלילה
ויאמר לו דבר מת על
האשה אשר לקחת והוא
בגלתי בעל:
בראשית כ ג
2. ויקרא אדום שם
אשתו וזה כי הוא היתה
אם כל יחי: בראשית ג ג

לעזי רשי

אפי"א. כרפס.
אליינדר"א. כוסבר.
רודיליש"י.
פחים צנולים דקיס.
איגור"ר.
חרות. חריפות.
שינישקלאקו"ש
שינישקלי"ש.
ממונה על משק הבית.

מוסף רשי

בדק לן. מנסה אונטן
(עובדין נא). אס מצע
להשיב (חולין קלג:). חרין
ממויגת הכוס. להוסיף
לו. והצעת המטה כו'.
שערך קירוב ומינה סו
ונאין לידי הרגל דצר
(זעני' ד).

לבעלה חוץ ממויגת הכוס והצעת המטה והרחצת פניו דיו ורגליו והצעת
המטה אמר רבא ילא אמרן אלא כפניו אבל שלא כפניו לית לן בה: ומויגת
הכוס שמואל מחלפא ליה דביתהו בידא דשמאלא אביי מנחה ליה אפומא דכובא רבא אבי סדיא רב
פפא אשרשיפא אמר רב יצחק בר הנניא אמר רב הונא הכל משהין בפני השמש חוץ מבשר ויין
אמר רב חסדא בשר שמן ויין ישן אמר רבא בשר שמן כל השנה כולה יין ישן בתקופת תמוז אמר רב
אמר רב תחליפא הוה קאימנא קמיה דמר שמואל ואייתו ליה תבשילא דארדי ואי לאו דיהב לי איסתכני
אמר רב אשי הוה קאימנא קמיה דרב כהנא ואייתו ליה גרגליי דליפתא כחלא ואי לאו דיהב לי איסתכני
רב פפא אמר אפילו תמרתא דהנוניתא כללא דמילתא כ"ל דאית ליה ריחא ואית ליה קיוהא אבוה
בר איהו ומנימין בר איהו חד ספי מכל מין ומינא אחד ספי מחד מינא מר משתעי אליהו בהדיה ומר
לא משתעי אליהו בהדיה הנהו תרתין חסידי ואמרי לה רב מרי ורב פנחס בני רב חסדא ימר קדים ספי
ומר מאחר ספי דקדים ספי אליהו משתעי בהדיה דמאחר ספי לא משתעי אליהו בהדיה דמאחר ספי
ורב אשי הוה קאימנא קמיה דרבי אונגור מלכא חליף ואזיל אטורנגא דמלכא חזייה רב אשי למר זוטרא
דחוור

רב ענן בריה הוה קאימנא קמיה דמי' ואייתו ליה תבשילא דארדי ואי לא דיהבי לי מיני' איסתכני ר"פ אמר אפי' חמרי דאונותא כללא דמילתא כל דאית ליה ריחא
(כ' י' גי' ח"י"ף ו"כ' צ"מ) צ"ה אשת נכס י' גורסין. ג) נראה ל"ל שהיא עמלה צוטמלת קביות.